

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameșului și a Fariseului

Această zi mărturisitoare duce din loc în loc cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, și grăiește căpeteniilor de peste popoare, căci Eu, Domnul Iisus Hristos vin pe pământ cuvânt, că am istorie scrisă și carte mărturisitoare în mijlocul neamului român, unde am cetatea cuvântului Meu și un popor micuț care Mă primește când grăiesc de deasupra și-Mi scrie cuvântul și îl trimite la locul peste care cuvintez, și iată, șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât poartă pe el poporul român și pământul acestei țări, țarina cu comoară în ea, precum este scris în Scripturi, iar comoara din ea este cuvântul lui Dumnezeu, Domnul cuvântând peste pământ. Amin.

Iată țara din mijlocul căreia Dumnezeu strălucește peste neamurile pământului și se cheamă ea țara strălucirii, țara în care Eu, Domnul, Îmi am acum sălașul după două mii de ani de la venirea Mea cu trupul pe pământ prin naștere din Fecioară!

Întâi a trebuit să Mă fac cunoscut pe nume și să spun că Eu sunt Cel ce sunt și că Eu sunt acest cuvânt, iar acum grăiesc căpeteniilor de peste popoare și le spun: Pace vouă, celor ce stați mai mari din loc în loc peste neamurile de pe pământ! Pace vouă de la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin. Așezați-vă acum înaintea Mea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez cu sfatul Meu între voi și trebuie așternut cu pace să am între Mine și voi. Această țară este țara venirii Mele de la Tatăl după două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, și am făgăduit atunci că iarăși voi veni și voi aduce mângâiere peste pământ și peste oameni, dar M-am îngrijorat încă de pe atunci și am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi creștini pe pământ?»*. Va mai găsi Domnul credință, ca să poată să vină și să fie primit cu masă de cuvânt, cu povața cea pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământul făcut de Dumnezeu pentru om?

O, pace vouă mai-marilor de peste popoare, iar și iar pace între Mine și voi, între voi și Mine! Această zi de duminică poartă un nume în calendarul creștin de două mii de ani și se cheamă ea Duminica Vameșului și a Fariseului, pildă luată din Scripturile Evangheliei Mele de atunci, și așezată de părinții cei sfinți ca început al pregătirii pentru intrarea în cele șapte săptămâni de post și de cumințenie pentru fiii lui Dumnezeu de pe pământ, ca apoi să întâmpine ei praznicul Învierii Mele, ziua Mea de biruință asupra diavolului vrăjmaș, ziua neamului creștinesc de pe pământ, care urmează prin lepădare de sine calea dinspre pământ spre cer, venirea Mea spre ei, și a lor spre Mine, și iată vremea Mea, cuvântul Meu peste pământ, căci scris este că se va vesti mai întâi până la margini cuvântul lui Dumnezeu și va veni apoi biruința întreagă, într-un fel pentru creștini, și în alt fel pentru păgâni, dacă vor vrea ei să rămână așa și să nu răspundă dragostei care vine din cer la ei și să crească neamul fiilor lui Dumnezeu pe pământ, o, că nu voiesc să fie lovit pământul cu cele scrise să vină pentru păcatul de pe el, nu voiesc aceasta până nu va fi pus peste mulți, peste cât mai mulți semnul lui Dumnezeu, pecetea fiilor împărăției cerurilor între neamurile de pe pământ.

Așadar, ascultați voi, cei ce stați cărmaci peste popoare, căci Dumnezeu Cuvântul grăiește vouă în ziua aceasta și vă aduce de veste că se pregătește să se așeze cerul cel nou și pământul cel nou, precum este scris să vină această împlinire, și că împotriva ei stă vrăjmașul Meu, antichrist, cel ascuns să nu i se vadă lucrarea cea plină de trufie asupra Mea vreme de două mii de ani, de când M-a luat și M-a dat lui Anna și lui Caiafa să Mă bată în cuie pe cruce și să-și facă el loc și mers mult prin vreme peste oameni, peste popoare, numai că a fost judecat acest vrăjmaș ascuns și a fost biruit atunci prin învierea Mea, iar acum este biru-

it prin venirea Mea cuvânt peste pământ ca să-l dau din calea Mea prin suflarea gurii Mele, precum este scris, iar Eu, Domnul, să-Mi arăt fața și slava și să fiu Păstor al neamului creștinesc, o, că nu se poate o turmă și un Păstor să se împlinescă oricum pe pământ, și numai cu Păstor de sus, din cer, Unul Dumnezeu Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Amin.

În calendarul cel de două mii de ani al creștinilor bisericii Mele stă scris spre povață pilda vameșului și a fariseului, cei doi veniți să se înfățișeze lui Dumnezeu, unul umilit și plin de căință pentru păcatele vieții lui, vameșul, iar celălalt, fariseul, dându-se că este mai bun, mai îndreptățit să stea înaintea lui Dumnezeu cu faptele vieții lui. O, nu se poate Dumnezeu să-Și găsească plăcerea în aluatul omului fariseu, căci Eu am spus fiilor lui Dumnezeu: «*Feriți-vă de aluatul fariseilor, feriți-vă de fățarnicie*». Învățătura bisericească de două mii de ani așează de la începutul ei umilința și trufia față în față ca să știe orice fiu creștin că acestea două se resping una pe alta și nu pot laolaltă să lucreze vreun bine, iar fiii bisericii lui Hristos trebuie să știe aceasta și să aleagă la dreapta sau la stânga după dorința lor, și apoi să se cunoască fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor, așa cum a fost în toate timpurile cu oamenii de pe pământ, cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu cu viața lor.

Vin Păstor din cer pe pământ ca să grăiesc Eu Însumi cu omenirea și să-Mi pasc turma aleasă de-a dreapta Mea și să împlinesc Scriptura: o turmă și un Păstor, vreme în care lupii și caprele pot să se facă oi și să treacă în turma de oi cu umilință mare, lipsiți de fățarnicie față în față cu Păstorul oilor. Luați din râul cuvântului gurii Mele, voi, căpetenii de peste no-roade, și voi, cei mai mari și mai mărunți de pe lângă căpetenii, luați și împliniți în voi și între voi dragostea de Dumnezeu și vă va învăța ea ce înseamnă Dumnezeu, căci fără Mine voi nu aveți nimic de pe pământ, și trebuie din cer să aveți și să luați și să fiți, iar Eu nu sunt ca omul, căci mintea omului este căzută de șapte mii de ani prin neascultarea de Tatăl Dumnezeu a omului zidit de Dumnezeu, și care a căzut din rai cu tot cu mintea sa, după ce mintea i-a căzut din Dumnezeu.

Iată ce vă spune vouă cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu: Pace vouă, pace între voi vă spun! Nu uitați să lucrați pacea. Am spus acum două mii de ani că pe pământ vin dureri, vin răutăți născute din mintea cea căzută a omului de pe pământ și se va ridica neam împotriva altui neam și împărăție împotriva altei împărății și vor fi războaie și vor fi pedepse pentru păcatele care atrag ispite peste oameni, și iată, trebuie pace să lucrați și dragoste să împărțiți între voi.

E multă păgânie pe pământ, și atrage ea potop, o, și n-are cine să vă amintească vouă de pedepsele pentru păcat ale Sodomei și Gomorei, de potopul care a înghițit pământul și oamenii de pe el, de mult rău lucrat prin păcat, iar Eu sunt iubire și vă iubesc și vă doresc ai Mei pe toți de pe pământ, dar Îmi stă împotriva omul antichrist, ascuns sub veșmânt sfânt, și nu mai sunt între căpetenii voievozi bravi ca odinioară în țările creștine ca să biruiască ei țesătura diavolească și să așeze biruința lui Dumnezeu peste neam, și crucea biruinței așa cum Eu am biruit prin cruce pe satana, care M-a dat la moarte și n-a știut că biruitul va fi el, și crucea Mea l-a lovit pe el și crucea este arma de care el fuge și este fugar de două mii de ani din fața crucii, învățând el pe mari și mici, pe robi și pe slobozi să se ferească de semnul biruinței lui Hristos, că-i este frică vrăjmașului de acest semn biruitor, și Eu, Iisus Hristos, Eu spun aceasta, iar sfinții cei mulți și mari ai țărilor creștine sunt cu Mine, sunt în venirea Mea și stau cu ei deasupra cetății cuvântului Meu cu toate puterile și oștirile cerești și împlinim venirea Domnului Iisus Hristos cu judecata, dar mai întâi cu împăcarea, cu iertarea păcatelor de peste cei ce se ridică alături de fiii lui Dumnezeu, de creștinii cei asemenea celor de la începutul bisericii Mele, dintre care mulți au dezertat, căci și-au făcut mers aparte și căpetenii aparte, și se luptă cei rămași să nu cadă, și se luptă cei fugari să-i atace pe cei rămași și fac războaie și vești de războaie, toate și mereu numai împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor, a fiilor lui Dumnezeu de pe pământ. Iar voi acum auziți aceasta din gura Mea spus, că iată

semnul cel dureros, căci dragostea s-a răcit de peste tot dintre oameni, ba și dintre frate și frate și se ivesc munți de arme de război și-și arată unii altora armele și-și bagă teamă unii în alții, numai că îngerii Mei stau de strajă ei și conduc ei din cer tot ce a făcut omul cu prijedie pentru om.

Așadar, opriți-vă unii pe alții și voi, căci Eu, Domnul, vin să așez cer nou și pământ nou peste pământ, și vai celor ce-Mi stau împotriva ca să împlinesc Scripturile scrise!

Iată, vă dau de veste că pe pământ cel mai mare cuvânt este cuvântul creștin, omul creștin după datina cea de la început, pe care o au de viață creștinii urmași ai primilor creștini din unii în alții până azi. Țara română este creștină de două mii de ani, iar legea creștină este păstrată aici de atunci și până azi prin biserica ortodoxă, rânduială bine așezată prin părinții cei călăuziți de Duhul Sfânt, duhul celor sfinți, duhul proorociei, duhul care cârmuiește și zidește biserica lui Hristos până la sfârșit, până la venirea Mea, și fericiți vor fi cei găsiți întru rânduiala cea din părinți, spre care Eu, Domnul, chem pe tot omul care se voiește fiu al lui Dumnezeu după adevăr pe pământ.

Omul creștin este locul lui Dumnezeu în lumea oamenilor, și aceia sunt creștini, iar creștin este numai cel botezat în biserică cu preot al dreptei credințe, al ortodoxiei de la început, datină de două mii de ani din neam în neam păstrată și dusă mai departe prin viață de creștin.

Iar cei ce-și zic și ei creștini, dar sunt dezertori nerămânând în rădăcină, aceștia sunt mlădițe care s-au uscat, căci scris este: *«Mlădița care nu rămâne în viță și dă să rodească din sine, aceea se taie, se usucă și se aruncă în foc»*, așa cum Eu, Domnul, am spus, și aceștia Mi s-au făcut dușmani și nu știu și nu cred ei aceasta și trebuie să vin Eu și să le spun ca să creadă, dacă vor vrea să creadă în cuvântul gurii Mele, cu care păstoresc peste pământ acum, la sfârșit de timp.

O, nu poți fi creștin al lui Hristos dacă stai departe de sfințenie și te desfeți lumește împotriva poruncilor vieții, care spun: Să iubești pe Dumnezeu, să nu furi, să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb. Iată, vine Domnul, și nu găsește creștini pe pământ și toți Mă vrăjmașesc cu calea lor străină de calea crucii, toți fără post și rugăciune, fără datini creștinești, fără cumințenie și fără să-L mărturisească pe Domnul cu viața lor creștină, nu cu cuvântul cel despre Dumnezeu și atât, o, nu.

O, ridicați-vă din păcatele cele împotriva lui Dumnezeu în voi și luați pildă de la voievozii țărilor creștine, că și ei au mai avut căderi, căci omul este neputincios de șapte mii de ani, dar se ridicau și cereau iertare și-și lucrau umilință și căință și zideau locașuri pentru sfințenie și credeau în cerul lui Dumnezeu pe pământ și așteptau de la Domnul izbăvirea și biruiau războaie și pe vrăjmașii credinței.

O, mulți dintre voi cârmuiți fără Dumnezeu și fără voile Lui între voi prin cele ce dați să lucrați, și iată, crește păgânia peste pământ, peste oameni și pieirea lor odată cu această păgânie. Oare, asta urmăriți voi să se întâmple? Veți putea opri potopul atras peste pământ prin faptele cele păgâne ale multora fără Dumnezeu peste mintea și pașii lor? O, aveți copii. Nu le distrugeți salvarea! Lăsați copiii să vină la Mine, nu-i dați fărădelegii care duc omenirea la potop iar și iar! O, ce veți face voi dacă, nevrând să cercetați vi se va descoperi cât Îl alungați pe Dumnezeu, Care vine și vi Se descoperă prin Duhul Sfânt?

Fiilor, fiilor, sunteți mari, sunteți căpetenii, dar nu sunteți mai mari ca Dumnezeu. Vin cuvânt din cer pe pământ și grăiesc și cu voi acum. România Mea este țarina cu comoară în ea, cu Dumnezeu în ea. Mă dau vouă cuvânt din mijlocul ei. Vă iubesc din mijlocul ei. Strig la voi din mijlocul ei. Iubirea ei este ca și a Mea. E țară botezată, e țară creștină de două mii de ani. Eu, Domnul, sunt de o vârstă cu ea, am două mii de ani ca și ea, și este ea țară creștină și Mi-a păstrat ea portretul împărăției Mele în mijlocul pământului.

Au fost prin vremi mulți împărați păgâni și au ucis aceștia creștini cu multul și Mi-au umplut ei cerul de sfinți mărturisitori și și-au făcut rost de vină grea prin orbirea lor așa de mare, așa de mare. Am trimis peste pământ la poporul cuvântului Meu, cuvânt ca să fie puși la slujbe de iertare ale păcatelor lor împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor Lui pe toți împărații păgâni din vremile de sub cer, și am spus să se citească slujbe de înmormântare și parastase și rugăciuni de dezlegare, căci ei Mi-au umplut cerul de sfinți, care se roagă înaintea Mea pentru cei ce i-au tăiat pentru mărturia lui Iisus, precum este scris.

O, este viață veșnică. Eu, Domnul, am spus aceasta când am venit pe pământ acum două mii de ani, nu omul a spus. Este viață și mai departe de vremelnicia vieții trupești, care se irosește în zadar pe pământ, căci omul trăiește trupește și atât, și nu vrea cu viață duhovnicească pe pământ. Este scrisă Scriptura învierii morților și este adevărată această împlinire și vor sta toți înaintea Mea cu toate câte au lucrat pe pământ, și nu este cum spun vrăjmașii acest adevăr. Omul va învia cu trupul pe care l-a purtat, precum Eu, Domnul, am înviat, precum și Lazăr, precum și cei care s-au ridicat din adormire în ziua când Eu am înviat și au înviat și ei din mormintele lor, au înviat dreptii Mei și M-au mărturisit în Ierusalim, și vă spun aceasta nu că nu știți, ci doar să vă aduc aminte de adevărul lucrurilor și nu oricum adevăr.

Iată ce vă mai spun: Am stat deasupra cu toate puterile cerești și îngerești în ziua când căpetenia poporului rus i-a deschis ca să intre celui a bătut să stea în sfat cu el înaintea neamurilor pământului, și a mărturisit el în ziua aceea credința poporului său și biserica acestui popor creștin de o mie de ani, creștin după datina cea din părinți a începutului bisericii lui Hristos. A adus el de știre cu înțelepciunea care se odihnește peste el și a spus că război a fost în toată vremea pe pământ între popoarele păgâne și cele creștine doar ca să biruiască pe Hristos și credința cea dreaptă și pe creștinii cei după adevăr creștini. Voi ați privit de pe pământ, iar Eu, Domnul, Eu și cerul întreg am privit de deasupra ochi și urechi fără de număr, și s-a scris în cer cuvânt cu cuvânt și se poate citi și înțelege că nu se săvârșește război decât împotriva bisericii lui Hristos, împotriva țărilor creștine, așa cum s-a petrecut în toate vremile și asupra pământului român și a bisericii acestui neam ortodox încă de la nașterea lui ca popor, odată cu nașterea Mea între oameni pe pământ. Acum am ales acest pământ lovit mereu, răstignit mereu de păgâni, o, și Mi-am ridicat acum cetate de piatră și ies din ea cuvânt peste pământ și am mânuțe care-Mi culeg glasul cuvântului Meu ca să-l pună pe cale cei ce-Mi deschid când vin cuvânt peste pământ, și am șaptezeci de ani de istorie a cuvântului Meu pe vatra neamului român, și am păstrat această istorie până la ziua libertății și am scos-o deasupra și merg de atunci cu ea cuvânt peste pământ.

Privesc clipă de clipă cu toți cei din cer la toată grăirea născută de peste tot în urma celor grăite în ziua când am stat deasupra casei care găzduiește căpetenia poporului rus și pe cei din jurul lui apărători ai neamului lor creștin. Iată, s-a scris în cer toată întâlnirea și vorbirea, căci s-a mărturisit credința cea dreaptă, cea creștinească, cea strămoșească, și trebuia luată în cer această mărturie.

O, trebuie pocăință, trebuie umilință, trebuie adevăr, trebuie să fie nimicită minciuna, căci tatăl ei este diavolul, precum Tatăl adevărului este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Am venit spre voi să rostesc pace în voi și între voi. Pace vouă vă spun acum, numai dacă vreți să primiți! Lucrați pace! Nu mai lucrați arme, nu amenințare, nu minciună, nu vicleșug, nu, fiilor, nu, căci dragostea așteaptă și voiește să vă cuprindă în duhul ei mintea și inima și simțirea și credința că Eu am stat în ziua aceasta în sfat cu voi pe pământ. Amin.

Las pana jos și las numele Meu pe epistola Mea cu voi.

Numele Meu este Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe pământ și cârmuiește din cer popoarele și păstorește cu milă, cu dragoste cerească pe cei ce caută după hrană de sus, căci omul nu poate să facă ceea ce numai lui Dumnezeu Îi este cu dreptul să facă, iar

omul să se umilească spre facerea lui cea de la Dumnezeu și să-I fie el Domnului fiu, copil al Domnului să fie omul pe pământ. Amin, amin, amin.

12/25-02-2024